

נחלרי נצח

י"ל ע"י מוסדות כרמלוב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליון מס' 807 פרשת אמור תשפ"ג

רמ"ז	צאת השבת	כניסת שבת	הדלקת נרות
20:39	20:01	18:46	ירושלים
20:37	20:04	19:03	תל-אביב
20:40	20:04	18:57	חיפה
20:38	20:02	19:03	באר שבע

דבר ראש הישיבה

הסוד שבליקוטי מוהר"ן

מה טעמה של המצווה? • ואם תגיד טעם כזה - אולי יש טעם אחר? • אפשר לפסוק הלכה על פי טעם המצווה? • רשב"י סובר שכן! • הסוד שבזוהר - עד "ליקוטי מוהר"ן"

רשב"י, שהיה זו בחינה אחת שמשתלשלת לכמה בחינות שונות. ולכן רבינו הקדוש פותח את ספרו הקדוש בספר הזוהר, מכיוון שזה שורש ההשתלשלות של סודות התורה. זו ההמשכה הנוראה של רשב"י שממשיך את אור תורתו אל תורתו של רבינו הקדוש, ותלמידו ר' נתן, ותלמידי תלמידיו, עד לדורנו אנו.

המאמר בו פותח רבינו הקדוש את ספרו הקדוש "ליקוטי מוהר"ן" הוא על הבטחתו של רשב"י שלא תשכתח תורה מישראל. דוקא רשב"י (מתוך כל החכמים שהיו בכרם ביבנה) הבטיח שלא תשכתח תורה מפי זרע ישראל, מכיוון שרשב"י השפיע לעולם את תורת הסוד

על ידי הגילוי הנורא של ספר הזוהר בעולם והוא שמאיר לנו את בחינת אור הפנים, וכאשר זוכים להארת הפנים בחינת השכחה לא קיימת. ולכן רק רשב"י הקדוש, שמגלה לנו את סודות התורה הקדושה, יכול להבטיח שלא תשכתח תורה מפי זרעו. ואכן על ידי ה"ליקוטי מוהר"ן" התורה לא נשכחה, כפי שרואים בחוש את כל ההתקרבות של כל העולם לקב"ה על ידי הלימוד בליקוטי מוהר"ן בליקוטי הלכות.

כל ההתחזקות של העולם מן ספרו הקדוש 'ליקוטי הלכות' מגיעה בזכות הכח של רשב"י, שהרי זו בחינה אחת שמשתלשלת לכמה בחינות שונות

כולם צודקים!

ועוד בחינה בדבר זה, שהמחלוקת מביאה את בחינת השכחה לעולם, ורבי שמעון בר יוחאי אמר לחכמים שלא תשכתח התורה מפי זרעו, כי שכאשר אנחנו עוסקים ומדברים בשורשם של הדברים (היינו כשעוסקים בתורת הסוד) אין מקום לבחינת המחלוקת כלל, כיוון שאז זוכים לראות שאלו ואלו דברי אלקים חיים וכולן מתאימות, כי לכל דעה שורש בגבהי מרומים.

זה העניין שרשב"י אמר בזוהר הקדוש לחבריה קדישא "אנן בחביבוטא תליא מלתא", מכיוון שאהבת החברים זו בחינה של הארת תורת הסוד, בחינת פנים בפנים, בחינת החיבור והדיבור בין החברים באהבה נפלאה. ולכן נעצרה המגיפה בל"ג בעומר [שהוא יום הולדת רשב"י, כידוע שצדיקים נפטרים ביום בו נולדו], מכיוון שרשב"י המשיך את הבחינה של 'אנן בחביבוטא תליא מלתא', את תורת הסוד שהיא בחינת פנים בפנים, בחינת התכלות והתקשרות העולמות, וממילא התכלות והתקשרות החברים.

ולכן רבינו נחמן מברסלב חזר לפתוח את ספרו הקדוש ליקוטי מוהר"ן דייקא במאמר הזה, מכיוון שכל ספרו הוא בחינת הסוד שבסוד, וכאשר אדם זוכה ללמוד בליקוטי מוהר"ן הוא זוכה לבחינת הארת הפנים ולהתגשמות ההבטחה "כי לא תשכתח מפי זרעו".

נאמר בגמרא ש"רבי שמעון דריש טעמא דקרא" – רבי שמעון היה דורש את טעם הפסוק. כגון בבבא מציעא (קטו, א) פוסק רבי שמעון שטעם האיסור למשכן אלמנה ככתוב "לא תחבול בגד אלמנה", הוא מפני שמשיאה שם רע בשכנותיה כשתבוא כל ערב לקחת את המשכון, ולכן אם היא היתה עשירה [שלא תצטרך לקחת את המשכון חזרה] אין איסור למשכן אותה. דהיינו, רשב"י מעיד על עצמו שהוא זכה לדעת מהו הטעם של הקב"ה, לכן הוא דורש טעמי הפסוק (לאפוקי רבי יהודה שאומר שאולי ישנם טעמים אחרים בפסוק, ולכן הוא לא דורש טעמא דקרא).

נמצינו למדים מכאן על מדרגתו העצומה של רשב"י, שדורש טעמי דקרא. וכך מובא בזוהר הקדוש (ח"א כב, ב): "...קמו כלוה ואשתטחו קמיה, ואמרו: זכאה בר נש דמאריה אסתכם עמיה לגלאה רזין טמירין דלא הוו מתגליין למלאכיא קדישיא" [-קמו כל החברים והשתטחו לפניו, ואמרו: אשרי מי שריבונו השתטחו עמו לגלות סודות טמירים שלא היו מתגלים למלאכים קדושים!] כי רשב"י הגיע למדרגה כזו עצומה שהוא יודע סודות שאפילו המלאכים אינם יודעים.

השתלשלות מסודרת

וצריך לדעת שכל זה נוגע ממש אלינו, ונסביר: בתורת הנגלה קיבלנו את התורה שבעל פה, ובראש הדברים הם המשניות, ועליהם נכתבה הגמרא, ועליה כתבו הראשונים (רא"ש ר"ף רמב"ם) את הפסקים היוצאים מן הלימוד, ורבינו יעקב בעל הטורים חיבר וליקט את ספרו על ההלכה היוצאת מדבריהם, עליו רבי יוסף קארו חיבר את ספרו השלחן ערוך ועליו חיבר רבי ישראל מאיר הכהן את חיבורו המשנה ברורה.

וכך גם בחסידות ובתורת הסוד הדברים משתלשלים באופן שתחילה ר' עקיבא (שהיה דורש כתרי אותיות, בחינת סוד דסוד) מסר את תורת הסוד לתלמידו רשב"י (שהוריד את ספר הזוהר לעולם), והאר"י הקדוש גילה ופירט את הפרצופים הרוחניים, היינו את עמידת העולמות העליונים בחכמת הנסתר, ולאחר האר"י הקדוש גילה לנו רבינו נחמן מברסלב את בחינת הסוד דסוד, שהיא תורת החסידות לדורנו, שאת דרכו הקדושה המשיך תלמידו הנאמן ר' נתן בחיבורו ליקוטי הלכות.

הכל מתחיל מרשב"י

ולפיכך אפשר לומר שכל ההתחזקות של העולם מן ספרו הקדוש 'ליקוטי הלכות' מגיעה בזכות הכח של

מוקד הזמנות:
1-800-800-148

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א אצלכם בבית

פיזיותרפיה חינוכית - ארוכת טווח

שונים של הגוף, רגליים וגב. כישלונות רבים חווה. באחת הפעמים אף הררה בייאוש שלא נראה שיחזור אי פעם ללכת ולנוע, "כמה פעמים ניסיתי לעשות את התנועה ולא הצלחתי, ובכלל לא נראה שזה עוזר. די, לא עוד, לא אצליח".

אך קריאות העידוד של המטפלים והמלווים נסכו בו כוח, ולבסוף ניצב על שתי רגליים יציבות בגב זקוף בס"ד, מכתף את התיק ללכת פעם ראשונה לעבודה. כשעבר במקום התאונה פעם ראשונה בעודו עובר בזהירות מופלגת בין הכבישים העמוסים הכתה בו ההכרה: גם אני עברתי את זה! הוא נזכר בשיחה שהייתה לו עם חברו אז, לפני שיצא לדרך ממנה שב זה עתה.

חריש עמוק ועקבי

כן, זוהי הדרך, והיא ממש לא קצרה. בכל אחד שעובר נסיונות משמים ננסכים כוחות גדולים להמשיך אט אט באורך רוח עד ההצלחה.

שביל החינוך ארוך הוא לאין ערוך, אין את היכולת לאמוד מה מספר הפעמים שנצטרך להתנסות, להכווין ולנווט, להכריע ולהחליט, לחפש אסטרטגייה חדשה נוספת, לפנות שוב ליעוץ וליועץ, שוב ושוב להגיד לחזור ולשנון, כללים והתנהגויות, ערכים והשקפות, ושוב חוזר חלילה.

אבל לא לריק. החזרה הסיזיפית מבצעת חריש עמוק עמוק בלב החניך, עמוק ברמה כזו שלאחר זמן – ולעיתים אף שנים – נשמע אותה מפיו כדעה אישית שלו! עקביות זו מגדלת ומטפחת ומשקה את הפרח שלנו, כמו הצמח בגינה, שרק השקיה עקבית – גם כשלא נראית תוצאה ואף לפעמים ריקבון – יוצרת בונה ומטפחת.

רבי עקיבא ראה יובל מים קטנטן וזעיר, בקושי נראה, שטפטף על סלע עז וחזק תוך שהוא יוצר לו על גבי הסלע מעין תעלה מסותתת להפליא, ממש כביד אמן, והבין שכך זה יהיה אתו אם יתמיד. הבנה זו פעלה בסוף שיצא "רבי עקיבא".

אף שלא נוכל בשעת מעשה לאמוד את מידת ההשפעה, זה יראה לעיתים קשה עד למאוד, מצב יבש כמו במדבר, תוצאות מידיות חיוורות למדי, ואף ללא השפעה כלל. אבל כן ניתן לעיתים לעשות תחנה בסוף תקופה, לראות אי איזו שהיא התקדמות זעירה, שיתכן שבקושי נראה אותה אבל היא קיימת. מחמת הקושי אצחנו לא רואים או לא חווים אותה, אבל נוכל לשמוע אותה מפיו "זקניך ויאמרו לך", או שלאחר שנים ניזכר ונאמר: אתה זוכר איך שהוא לא ידע לקרוא מילה? נאמר לעצמנו: "איך עשינו את הדרך הזאת?" - - -

ולכן, כבר עכשיו נטפח לעצמנו על השכם, ובחלישה נאמר (שוב ושוב) "חזק ואמץ!"

פ עמים רבות אנו מזהים אצל ילדינו קושי, התנהגות בלתי נאותה, זלזול בכללים פשוטים, כאילו לא דיברנו-הדרכנו מעולם, ממש נראה שהילד נולד יתום במדבר... אנו מוצאים עצמינו מהרהרים בתהייה: כמה פעמים אני צריך לומר – לדוגמה – שלא מדברים בברכת המזון? תחושת הייאוש והחידלון מכים בעוצמה: למה הוא לא מבין? וכמה פעמים אחזור על זה? מה עלינו לעשות במצבים אלו?

הלואי שאזכה...

שריקת התפעלות ננשפה מפיו: "איך עמדת בכל זה?".

היה זה בשיחת מסדרון עם חבר לצוות שעבר שיתוק ושיקום בפיזיותרפיה מתישה, התיאורים קלחו מפיו בטוֹף וברגש, מה שהגביר את תחושת ההתפעלות. בדרך חזר מהעבודה הררה רבות בגדולת נפשו של חברו, תוך כדי מעבר בין כבישים עמוסים חשב "הלואי שאזכה להגיע לדרגתי", וציון לעצמו נ"צ בהם הוא יתחזק בעקבותיו.

את החריקה עוד הספיק לשמוע, את עוצמת החבטה עוד הרגיש, והדבר הבא שראה היה מיטת בית החולים ולצידה עמוד עם עירויים שונים שהוחדרו לזרועו. כולו סחחורת וחולשה מרדימה, כבדות נוראית ברגלו התלויה מגובסת, סוללת רופאים ואחיות סביבו מביטים בו בעיניים קרועות, ואז נשמעה הקריאה "מה שמך?" – "ראובן" באה התשובה. "מי עומדת לידך?" – "הרבנית שלי" ענה, ואז ראה אותה בעיניים נפוחות ואדומות.

מי שנראה הפרופסור פתח את פיו והסביר על התאונה שקרתה בצומת, על מאמצי החייאה, הצילומים שנעשו, הפגיעות בעמוד השדרה ובגפיים והניתוחים בגב וברגל. אחר-כך הגיעה הדיאגנוזה העכשווית, הטיפולים שיעשו לאחר הסרת הגבס והקייבועים בגב, וכל זה לפני השיקום בפיזיותרפיה שייקח עוד זמן ארוך. ואז הלכו כולם תוך מלמולי רפואה שלמה.

עברתי את זה!

כאן התחילה דרך שיקום ארוכה. צילומי ווידאו חזרת החוליות למקומם, איחוי עצם הרגל ניתוח הסרת הפלטות והברגים בגב וברגל, ואז החלק הסיזיפי והמתיש – פיזיותרפיה. בתקופה הראשונה אותן פעולות חזרו שוב ושוב כמה פעמים בשבוע: להרים את הרגל להוריד ולדרוך, להרים את הרגל להוריד ולדרוך, ושוב חוזר חלילה, ועוד תרגילים דומים בכיווני תנועה

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידיים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הברורות (תשנ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמעברתו לספק צדק מהיר ונגיש. בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, סדרות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית הדין למומנות
"נחלי המשפט"
בית דין אזורי לדיני ממונות נתון מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומתמסרים
ברשות האב"ד
הגאון הרב שלמה סייסה שליט"א
הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א
(מ"ד ודין ראש שיבת נחלי נצח)

אני והזוהר הקדוש

מאוד למשוך משמים תיקונים והארות מיוחדים, אנו גם יכולים לנסות לעבוד את השם ולפעמים גם להצליח. זה אומר שגם הקטעים הכי נסתרים בזוהר הקדוש מאירים לי בכל רגע את החיים למרות שאין לי מושג מה כתוב שם, הם פשוט תיקונים והארות נפלאים שמאפשרים לי, כן, גם לי, להשיג אלוקות גם במקום בו אני שרוי ובדור הנמוך הזה. ואם כך – לא יספיק ל"ג בעומר אחד לרקוד ולקפוץ על הזכיה הזו, שספר הזוהר הגיע לעולם על ידי רבי שמעון...

• • •

ואגב: לא רק רבי שמעון ולא רק הזוהר הקדוש. גם הבעל שם טוב ורבינו הקדוש וכל תלמידיהם הקדושים תיקנו הרבה בהשגותיהם הנעלות ובהמשכת תורותיהם משמי מעל, בכך הם כבשו לנו שבילים בהם נוכל לפסוע ולצעוד לדבקות עם השם ולהשיג אלוקות, מה שהיה אמור להיות בלתי אפשרי עבור נשמות כמו שלנו.

ואפילו יחזקאל הנביא, שהיה נביא מהדורות הראשונים, מספר בתחילת ספרו על ההשגות הנפלאות במראה המרכבה שזכה להן בהיותו על "נהר כְּבָר". מה זה השם המוזר הזה?

מי שמבין קצת יודע ש"כבר" הוא כינוי לצדיקים [נמי שיודע את המאמר ש"שמו של משיח קדם לבריאת העולם" יבין למה זה כך], כמו שכתוב "כי כבר רצה האלקים את מעשיך" ועוד פסוקים. יחזקאל מדגיש לנו לפני שהוא מתחיל במעשה מרכבה שכל ההשגות הנפלאות שבו מגיעות מה"כבר" – מהצדיקים. ורק מי שחוסה בצילים יצליח וימלט מכוחות האפיקורסות הגדולים השולטים בעולם, על ידי האורות הנפלאים שהם משכו לעולמנו!

(ליקוטי הלכות נתיקין ד)

קראת ל"ג בעומר אני מנסה קצת להבין את הזוהר הקדוש, אבל לדאבוני בינתיים אני מבין רק היכן שב"מתוק מדבש" פירשו באותיות מרובעות... את חלקי הסוד ממש לא.

ואין מה לומר, גם החלקים הפשוטים נפלאים מדבש ונופת צופים, אבל עדיין אני קצת מסובך עם ל"ג בעומר: מה אני כל כך שמח על זה שרשב"י השאיר לנו את הזוהר הקדוש? אחרי שאזכה לדעת את סוד השם, להבין לפחות חלקים מהדברים הנסתרים שגילה בזוהר הקדוש, אשמח מאוד מאוד; בלעדי אותו רבי שמעון לא היה לי את כל תורת הסוד המאירה כל כך! אבל כל עוד אינני מבין, הלב אמנם שמח בל"ג בעומר אך המוח תובע להבין: מה - זה - קשור - אליך.

• • •

משה רבינו גאל אותנו ממצרים על ידי גילוי השגות אלוקות נוראות במופתים ובשכל גדול. וגם מהגלות שלנו, שהיא קשה יותר מזאת של מצרים, נצא באותה צורה – על ידי סתרי התורה שרשב"י גילה לנו בספרו הגדול, כמו שכתוב בזוהר שבזכות ספר זה נצא מהגלות ברחמים.

וזה אומר שגם אם אינני מבין מילה ממה שכתוב שם, עצם זה שרבי שמעון בר יוחאי המשיך כאלה תורות ומאמרים נפלאים לעולם הזה זה גורם לי לצאת מגלות הנפש ושאזכה לעבוד את השם בצורה הרבה יותר אמיתית.

מה הקשר בין סתרי התורה שהוא גילה לגאולת הנפש שלי?

בחטאו של אדם הראשון העולם התקלקל, וצריך כמה אלפי שנים בשביל לתקן אותו. בדור שלנו היה אמור להיות מאוד קשה לתקן משהו, ורק בזכות הצדיקים שחיו לפני מאות וגם אלפי שנים, שהתאמצו

זה אומר שגם הקטעים הכי נסתרים בזוהר הקדוש מאירים לי בכל רגע את החיים למרות שאין לי מושג מה כתוב שם

לצעיירי הצאן

זכרו נפלאותיו

דוקא רשב"י הבטיח שלא תשכח תורה מפי זרע ישראל, מכיון שרשב"י השמיע לעולם את תורת הסוד על ידי הגלוי הנורא של ספר הזוהר בעולם, והוא שמאיר לנו את בחינת אור הפנים, וכאשר זוכים להארות הפנים בחינת השקפה לא קימת!... מתוך מאמר ראש הישיבה

התמסרות באהבה

עשור לפטירת רבי יששכר דב שפילר זצ"ל • שב"ק מ"ו אייר תשפ"ג - מ"ו אייר תשע"ג

שבפתח תקווה והתשובה התמהמהה מלבוא תוך שקרוביו הפשורניים מאיצים בו ללכת לשיבה פשרנית או לצאת לעבוד. רק מעט קט לפני שהתייאר והחליט להיכנע ללחציהם, קיבל את המכתב המיוחל בו מודיעים לו מהישיבה כי התקבל בהצלחה.

"יוסי" אמר הרב שפילר, "אינך יודע איזו סייעתא דשמיא היא זו! כבר הרבה זמן אני מחפש חברותא בדיוק לשעה הזו של ה"מתמידים"! (...). השם זימן אותך אליי כדי שתהיה לי חברותא טובה ומובחרת כמוך!".

בפתח בית הכנסת עבר הרב שפילר...

יוסי חשב שהרב שפילר צוחק עליו, אבל הרב אמר שהוא ממש מתחנן לפניו שיזויל בטובו להסכים לכך, "רק תשאל את אבין אם הוא מסכים וכבר מחר נוכל להתחיל ללמוד במקום שליבך חפץ".

למחרת, כשהגיע יוסי לכיתה וחבריו שמעו ממנו על ה"חברותא" החדש – המשגיח הנערץ, כולם קינאו בו, כולל אותם המאשרים שזכו להתקבל לישיבת המתמידים, אך הם לא ידעו כי הכל בזכות רוחו הרגישה של הרב שפילר לאכזבתו וצערו של ילד יהודי.

(מקור: מהספר "שביבי אור")

מולם לא חשבו הילדים שיגיעו לשיבה כל כך מהר, עד שהגיע ראובן ובחשיבות הודיע כי נפתחה ההרשמה ל"ישיבת המתמידים". הילדים לא הכירו את השם המעניין, והאובן הסביר כי מזוהר במקום שמייעד ללמוד תורה בצוותא לאחר שעות הלימודים בת"ת, אבל רק ילדים רציניים מגיעים! יש מבחן קבלה, ורק מי שעובר אותו בהצלחה יכול להיכנס.

עיניו של יוסי נדלקו. ייתכן שעניינם של כולם כך, אך אנו מרותקים כעת לעיניו של יוסי שכבר שנים נפשו חשקה ללמוד גם בשעות שאחר הלימודים, שבתניים הוא מסתובב בהן משועמם ברחובות פתח תקווה ולא מצליח לסחוב את עצמו לבית המדרש. אך כעת יהיה "מחייב"! הוא ילך כל יום בזריזות הביתה, יאכל מהר וירוז ללמוד בישיבת המתמידים, ואומרים שיש גם מתנות והגרלות...

כשהגיע יוסי למקום ביום המיועד נתקף ברעד ברכיו כשראה את עשרות הילדים המתגודדים סביב הכניסה לחדר הבחינה, ביניהם ילדים גדולים ממנו בהרבה. הוא שינן לעצמו שוב ושוב את פרקי המשניות עליהם חזר וניסה להתרכז בתפילה להשם.

עבר הרבה זמן עד שהגיע תורו של יוסי, אך הבחינה עצמה עברה מהר. מהר מדי.

הבחון, אברך צעיר שזיפי זקן עיטרו את סנטרו, לא ניחן בסבלנות מרובה מדי. לאחר שבירר על מה יוסי מבקש להיבחן החל לשאלו בפירוש המשנה, ועד שיוסי הבין את השאלה עבר הבוחן לשאלה הבאה. בסופו של דבר הבין יוסי שכרגע בקשתו נדחתה והוא יוכל לנסות להתקבל שוב בעוד מחצית השנה.

יוסי יצא מהמקום כשעיניו מוצפות דמעות. הוא רץ כשפניו מושפלות ומוסבות, לבל יבחינו הילדים האחרים בבושתו, אל בית הכנסת "חניכי הישיבות", שם התיישב על ספסל ונתן דרוו להגשותיו ולדמעותיו.

נכון, זה לא סוף העולם, אבל האכזבה צורבת. הוא חשב שהוא יודע טוב את המשניות, שהוא יחל ללמוד ב"מתמידים" ממחר לפנות ערב וימלא את ערביו בלימוד התורה בדיוק חברים ובצורה חווייתית, והכל התנפץ אל קרקע המציאות.

בפתח בית הכנסת עבר הרב שפילר והצטער לראות ילד בוכה. הפוך בדיוק מהבוחן קצר הרוח התיישב הרב שפילר ליד הילד הבוכה וברגישות החל לברר לפשר הבכי.

יוסי שתק בבושה וחדל מבכיו, אך הרב שפילר לא ויתר. "מה קרה? תספר לי, אולי אני יכול לעזור לך? מאד קשה לי לראות ילד מתוך כמוך בוכה. איך קוראים לך ילד יקר?".

ליבו של יוסי נמס, אט אט הוא נפתח וסיפר לרב שפילר על התקוות הגדולות, על ההכנה, ההתרגשות, הפחד מהילדים הרבים שהתגודדו בפתח חדר ה"בויחן", ועל האכזבה הפתאומית ששברה אותו ומוטטה את כל תכניותיו.

הרב שפילר השתתף מעומק הלב בצערו. יוסי לא ידע שגם הוא עבר חוויה דומה במקצת, כשהגיע ארצה כבחור צעיר ובודד וביקש להתקבל לישיבת לומז'א

הרב יששכר דב הכהן שפילר זצ"ל

נולד: ז' ניסן תרצ"ה, בודפשט שבהונגריה.

מהונגריה לארץ: כבן 15 נכנס לישיבת ערלי שנוסדה בהונגריה לאחר השואה, ובאותה שנה עלה ארצה.

מן המשגיח: כבן 43 התמנה למשגיח ישיבת הרמב"ם בתל-אביב, ולאחר שנתיים למשגיח ישיבת "אור ישראל" בפתח תקווה, שם כיהן כ-33 שנים עד לפטירתו.

נפטר: כבן 78.

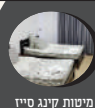
בחור שחזר בתשובה התחבא בישיבת הרמב"ם, אלא שבאחד הימים הופיע האב עם שוטר ודרש לקבל את בנו. הרב שפילר אמר לאב: "אתה רוצה בן הגון או בן פושע?". האב הגיב כי יש גם חילונים הגונים. אמר הרב לשוטר: "אמור נא לנו, האם נתקלת פעם בבחור-ישיבה פושע?" השוטר הודה שלא, האב השתכנע...

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז

סאונה ומקווה מפואר

ארוחות כיד המלך

הכי קרוב לציון

לנדאו - הבית שלכם באומן

אולם בעוד האחד היה ירא שמים וניגש לרב העיר רבי צבי-הירש לזין זצ"ל שיכתוב לו המלצה, ניגש השני לראש המשכילים הרשע מ.ד. שכתב לו המלצה.

לאחר שבועיים, כשעמדו לעזוב את העיר, נכנס האחד אל הרב לברכת פרידה וסיפר לו בכאב, כי בעוד הוא לא זכה אלא לנדבות של פרוטות מעטות, חברו שהצטייד בהמלצת ראש המשכילים נחל הצלחה גדולה וזכה לתרומות נכבדות.

פתח לפניו רבה של ברלין גמרא, והראה לו את הנאמר שיחזקאל הנביא קילל את שונאיו שגם כשיעשו צדקה יתנו אותה לעניים שאינם מהוגנים. "אם כן" אמר הרב בחיוך, "בעוד שאתה הסתובבת עם המלצה של רב העיר ברלין, חברך הסתובב עם המלצה של ירמיהו הנביא בכבודו ובעצמו... אם כן מה פלא בעיניך שמלאכתו עלתה בידו?"...

יהודי עני ישב בשיעור ושמע את הרב אומר שעל האדם למלא את כרסו בשי"ס ופוסקים לפני שפונה לעסוק בענייני קבלה. קפץ אותו עני ואמר: "אכן, גם אני עשיתי כך!"

הציץ בו הרב בתמיהה, שכן הלה לא היה ידוע בעירו כתלמיד חכם, והעני הסביר בחיוך עגום: "בתחילה מכרתי את השי"ס שלי כדי שיהיה לי מה לאכול, ולאחר שמילאתי בו כרסי מכרתי גם את ספרי הפוסקים, ורק לאחר מכן הלכתי לקושש מעות ולעסוק ב"קבלה"..."

...

שני יהודים פולנים הגיעו לברלין שבגרמניה לאסוף כספים עבור מצוקה כספית. בהגיעם ניגשו לקחת מכתב המלצה שיעיד על ישרותם ואמיתת סיפורם,

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוץ': מגזין הלב לכל המשפחה

האבן שיצאה אצל רשב"י

הראשונה אפילו ישן על ריצפה חשופה בתוך הצינור."

היכן נעוץ הקשר המיוחד שלו עם צינור רשב"י?

"בהקשר לכך יש סיפור פלא: בתקופה מסוימת הוא עבד אצל האנגלים בסלילת כבישים. העבודות התבצעו תחת שמש קופחת וללא נוזלים. כתוצאה מכך, התפתחה אצלו בכליות אבן גדולה. שנה אחת, במהלך הילולת ל"ג בעומר במירון, התפרצו אצלו כאבים אימים. הוא התגלגל על הרצפה מרוב ייסורים ונראה היה שאין מה לעשות.

האבן שנוצרה בסלילה. סלילה כביש דינית. בתמונה הקטנה: רבי משה בורשטיין

"בסופו של דבר, הוזעק רופא שהזריק זריקה וייצב את מצבו. כשחזר לירושלים פנה לד"ר קוק המפורסם והלה הורה לו לעבור ניתוח מייד. אבא שאל אם קיים סיכוי להוצאת האבן ללא התערבות רפואית ותגובתו של הד"ר הייתה: 'כשיגדלו לי שערות בכף היד'. הניתוח נקבע ליום ראשון.

"לקראת שבת נסע אבא למירון. כדרכו, התבודד והתפלל בפשטות וביקש ישועה למצבו. כשחזר לירושלים נעשה נס והאבן יצאה מעצמה. כשהראה אבא את האבן הגדולה לד"ר קוק, לא האמין הרופא למראה עיניו. מני אז נקשרה נפשו למקום הצינור הקדוש".

(מגזין "ניצוץ" תשרי תשע"ג)

ת"י של הרה"ח רבי משה בורשטיין היו ארוגים על חוט משולש: ירושלים, מירון ואומן.

הקצה השלישי של החוט נשמר משך שנים בגעוגע צורב. אומן, משאת נפשו של כל חסיד ברסלב, הייתה סגורה ומסוגרת ו' משה יכול היה לצנן אך קמעה את כיסופיו בנסיעותיו התכופות לצינור רשב"י במירון.

"כילדים, מירון נחשבה אצלנו ל'נכס' משפחתי", מתאר הר"ר שמעון בורשטיין. "כל כך עמוק הושרש בנו הקשר לצינור הקדוש, שלתומו חשבנו שהמקום 'משפחתי'. בסך הכול, מי נסע באותה תקופה למירון? חסידי ברסלב, כמובן.

"אבא נהג לנסוע כל שבת שנייה במשך תשע שנים, עד למלחמת ששת הימים. כשנפתחו שערי הכותל, מצא מרגוע גם בו וצמצם את הנסיעות למירון לפעם אחת בחודש, ב'שבת מברכים'.

"הנסיעות היו כרוכות בלא מעט מסירות נפש. לפעמים בילה שבתות שלמות לבד, ללא נפש חיה, בלי תאורה וכמעט ללא אוכל. אבל לאבא דברים כאלו מעולם לא הפריעו. הספסל היה המקום הנוח ביותר, ובשנה

פתגם השבוע

לא טוב להשאיר ילד תחת איום ופחד זמן רב

מתוך הספר 'פיקודין משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שמרן שליט"א

הצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

ההצלחת להצלחת משפחת אוקן
ההצלחת להצלחת משפחת שרון
ההצלחת להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

הילולא קדישא

דרבי שמעון בר יוחאי

מוסדות ברסלב 'נחלי נצח'

בראשות הגה"צ רבי שמואל שטרן שליט"א

בשמחה רבה הננו להזמין
את אלפי רבבות
העולים לציון המצויינת
אתרא קדישא מירון
ליומא דהילולא רבא

להדלקה המרכזית

לכבוד התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

בראשות הגה"צ

רבי שמואל שטרן שליט"א

רב קהילת 'נחלי נצח'

וראש מוסדות 'אמונת ציון'

ובהשתתפות

הרה"ח ר' ברוך מרדכי
(מוטה) פראנק שליט"א

דיינים, רבנים
ואישי ציבור

ביום שני ליל ההילולא
בשעת רצון של חצות לילה
02:00: שידי רגש והתעוררות
2:40: הדלקה

במתחם ההילולא המורחב (89)
באוהל יעקב

בליווי בעלי מנגנים ותזמורת מורחבת

הוא ימליץ טוב בעדנו,
אדוננו בר יוחאי